

Počutim se, kot da sem se zbudila v prelepo, mirno, toplo in s soncem obsijano pomladno jutro, potem ko je dolgo deževalo in so brili ledeni vetrovi ... Zdaj se grejem na tem soncu, počivam, se zdravim in mi je zelo, zelo dobro. Ni mi več treba prenašati bremen, garati in prezebati pred zaprtimi vrati. Dolg je poravnan in sklenila sem velik in pomemben krog svoje usode. Tisto veliko Dobro, ki je oživel na delavnici, dela namesto mene, se širi in polni z Ljubeznijo vse kotičke naše družine. Glede na uvide in spoznanja, ki sedaj prihajajo k meni, se razpleta in dokončuje še veliko drugega, s čimer nisem tako močno povezana. Zdi se, da se končuje tudi velik del trpljenja drugih živih in mrtvih družinskih članov. Boštjan, še enkrat iz srca hvala za vse, kar si naredil zame. Vem, da si težko stal zraven mene, čeprav si izkušen terapevt. Za to, da človek lahko stoji ob robu morja človeškega trpljenja in pomaga, sta potrebna neizmeren pogum in sočutje. Upam, da bom sedaj lahko tudi jaz stopila na to pot, ker je to moje poslanstvo, pa v kakršnikoli obliki že se bo to zgodilo.

Tanja

Moje življenje je po postavitvah postalo Življenje. Prtljaga, ki sem jo nosila v svoji duši in me je dušila, je spolzela iz mene. Težo preteklih izkušenj so namesto mene izjokali pomočniki. Končno začenjam živeti svobodno. Sprejemam, česar ne morem spremeniti, odpuščam, kar bi morala že davno odpustiti, in vsakdan zajemam s polno žlico. Tudi člani moji družine čutijo veliko razbremenitev. V našem domu je še močnejše posijalo sonce ljubezni in sreče. Zdi se mi, da bi ljubezen in srečo lahko ujela v svoje dlani. Vsekakor pa je v naših srcih in kar sije navzven. Najmlajši sin pravi, da se je končno sprostil. Hvala za to izkušnjo in najlepša hvala, ker prirejaš tako čudovito osvobajajoče delavnice.

Irena

Postavitve so tako čudežne ali pa tako naravno normalne – kot jih vzameš glede na svoj razvojni nivo oz. gledanje na svoje življenje. Ko dojameš, da tvoje življenje na tem svetu

teče v povezavi z višjimi nivoji, povezano s tvojimi predniki in tvojimi prejšnjimi življenji, lahko sprejmeš, kar se ti tukaj dogaja in nekako razumeš. To je del tebe, je tvoja pot, to si ti, je neizbežno tvoje. To videnje, ta vstop v drugo dimenzijo, je kot balzam, je tako odrešujoč, da ti daje moč za naprej, za soočanje z vsem, kar si si naložil. Tako intenzivnega življenja, kot ga živim v zadnjih petih mesecih (od prve postavitve) doslej še nisem imela. Kot bi v petih, šestih mesecih preživela petdeset let prejšnjih iskanj, naporov, iskanja rešitev, iskanja smisla trpljenju. Ves trud, napor, trpljenje je skozi postavitev dobilo smisel – to je to. Moram reči, da sem bila pri svoji postavitvi zelo v strahu in je nisem tako doživljala, kot bi jo sicer verjetno lahko. Zato pa mi je bilo veliko več dano v vlogah, ki sem jih imela kot pomočnica. Verjamem, da vsak prejme »svojo dozo« takrat, ko je zanj najbolje, in takrat, ko jo zmore sprejeti. Prepričana sem, da so spremembe v moji primarni družini in vsa razvozlanja, ki se sedaj dogajajo in so tako intenzivna, posledica delovanja postavitev. Včasih pomislim, ali se ni odvozlalo preveč, a že naslednji trenutek se zavem, da vse gre točno tako, kot mora in je prav in dobro za vse. Zato vem, da bom zmogla.

Marjanka

Že od ponedeljka čutim željo, da bi sedel za računalnik in napisal nekaj besed v zahvalo za vse doživeto na postavitvi. Pa sem odlašal, ker sem čakal, da se stvari v meni malo umirijo in uredijo. Če me ne bi ob slovesu v grlu stisnilo od čustev, bi že takrat povedal, kako sem srečen in počaščen, da sem bil lahko del tako prijetne družbe in priča vrsti izkušenj in vtisov, ki so se zgodili na postavitvah. Verjemi, nisem zgubil stika z realnostjo in trdnimi tlemi, vendar mi v prsah valovi morje čustev in mislim, da bo trajalo dalj časa, preden bom vse uredil. Očitno mi je bilo sedaj dano, da tudi skozi postavitve drugih začnjam razumeti svoje življenje. Ob pravem času sem bil na pravem mestu in med pravimi ljudmi.

Marjan

Zelo sem vesela, da sem zbrala pogum in se udeležila postavitve. Nisem prišla z veliko pričakovanji, bolj iz radovednosti. Delavnica mi je pokazala novo dimenzijo, nov pogled na mojo družino, tudi primarno, dobila sem občutek za moje prednike. V meni se je okreplil občutek za člane moje ožje in širše družine, močnejše občutim povezanost med nami. Prav tako se mi zdi, da bolj sprejemam posameznike, njihovo usodo. Ne obremenjujem se z učinki postavitve. Priznam pa, da me je kar šokirala postavitve moje primarne družine, kako sem uzrla odnose, vezi, trenja med posameznimi člani. Boštjan, hvala za tvoje občuteno vodenje postavitve, zdi se mi pravi čudež, kako sta se ob koncu postavitve povezala moja starša, ta slika ostaja v meni, prav tako občutki. Čez čas bi se ponovno želela udeležiti delavnice, tokrat bi rada postavljala svojo trenutno družino.

Neža

Postavitve družine je bila res ob pravem času zame, dala mi je ogromno in še več. Še kar nekaj tednov sem bila v naših energijah – zdravih, ljubečih, iskrenih, energijah moči, upanja, hotenja. Toliko so mi dajale, da bi kar težko opisala, to je preprosto treba doživeti. Bili smo čudovita skupina, zaokrožena celota, v njej sem se počutila zelo varno, sprejeto, ljubljeno. Vsi skupaj smo si zelo veliko podarili – na čustvenem področju, s pogledi, dotiki, objemi. Še enkrat posebna zahvala našemu voditelju in učitelju. Boštjan, iskrena hvala, da si nas tako uspešno popeljal skozi delavnico in se nam tako predal s svojo strokovnostjo in človeško toplino ter »pazil« na nas. Moja postavitve mi je zelo veliko pomagala, ne samo pri odnosu z materjo, ampak tudi v odnosu z očetom, da mu končno dovolim oditi in da si ne očitam več, da zadnji dan nisem bila ob njem. To je bilo do sedaj zame veliko breme, zato še enkrat hvala. V odnosu z materjo se mi zdi, da je sedaj več harmonije, da jo skušam sprejemati takšno, kakršna je. Da mi daje toliko, kolikor je sama prepričana, da zna, zmore, hoče, in to tudi tako sprejemam in jemljem. Nič več se ne oziram nazaj in si ne postavljam večnih vprašanj, zakaj nisem imela več ljubezni, več pozornosti, potrditev in drugega.

Tatjana

Vpliv postavitve družine je resnično izredno močan. Včeraj sva si s starejšo hčerjo privoščili večerjo in si vzeli čas za pogovor in v njem obdelali različne teme, med drugim tudi življenje mojega očeta. Razmišljanje, ki se mi je porajalo danes zjutraj, pa je, da je vpliv postavitve družine zelo dolgoročen za vso družino, živečo v materialnem svetu in v svetu duš. Vpogled v samo delček življenja mojega očeta me je odprl za razmišljanje in za razumevanje načina vzgoje, ki sem je bila deležna s strani staršev. Še danes odzvanjajo v meni besede z delavnice, da so se preživeli interniranci iz taborišč počutili krive, ker so preživeli in jim ni uspelo pomagati večjemu številu sotrpinov. Danes razumem, da je vzrok za očetovo bolezen v taborišču, ki se je v nadaljevanju razvila v invalidnost, v pokori, ki si jo je naložil zato, ker je še živel. Razumem tudi, da je nadaljevanje življenja zanj pomenilo strahovit napor. V naši družini se je sedaj naselilo še več miru in preliva se tok Ljubezni, ki ga je možno občutiti v vsakem trenutku.

Petra

Ko sem se drugi dan po delavnici zbudila, sem prižgala računalnik in pred očmi zagledala oglas, ki je še isti dan mojemu očetu rešil stanovanjski problem (o tem se sicer na delavnici nismo pogovarjali, ampak to je bilo eno od mojih bremen). Vse je potekalo z bliskovito naglico, brez težav, brez komplikacij, lahkotno in danes ima moj oče že ključne novega stanovanja. Vse, kar se je dogajalo, je resnično vzbujalo vtis, kot da imamo vsi neko podporo. Vsaj nekaj se je uredilo, sem si rekla in potem tudi, da se moram v tem tednu, mesecu spraviti še s svojo mamo, s katero nisva govorili že nekaj mesecev (to je bilo drugo breme). Nisem pa vedela, kako naj to izvedem. V tistem me je poklical brat in rekel: »Veš kaj, zdaj je pa že čas, da z mamo začneta komunicirati. Pridi na vrt k mami.« Seveda sem šla ... Srečanja me je bilo sicer strah, ampak je izpadlo čudežno normalno, kot da bi se med nama z mamo podrl nevidni energijski zid.

Janja